

מ"ת 37353/11/14 - מדינת ישראל נגד עבדאללה נפאע

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 37353-11-14 מדינת ישראל נ' נפאע (עציר)

בפני כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת
ע"י עו"ד שרון לוי
נגד
המשיב
עבדאללה נפאע
מדינת ישראל
ע"י עו"ד ויסאם עראף

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996.

כתב האישום

1. ביום 18.11.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. בכתב האישום צוין כי ביום 16.11.2014 אותר המשיב, תושב השטחים, על-ידי שוטרים בבית החולים בני ציון בחיפה, מבלי שיש בידיו היתר כניסה לישראל כדין.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. במועד הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה נשוא כתב האישום על-ידי המשיב, הכוללות את הודאת המשיב ודו"חות השוטרים אשר איתרו את המשיב בשטחי המדינה. הודגש כי קיים חשש להימלטות מהדין וכי לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירה דומה, לרבות מאסר מותנה של שלושה חודשים מיום 5.6.2014.

3. בדיון שהתקיים ביום 3.12.2014 חזר בא כוח המבקשת על הבקשה והדגיש את חומרת מעשי המשיב והפגיעה

בביטחון המדינה. בא-כוח המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה, מאחר וטען כי הראיות הקיימות הינן ראיות פסולות. לדבריו, גורמי בית החולים הם שדיווחו למשטרה על הימצאותו של המשיב, אשר הגיע אליהם לצורך קבלת טיפול רפואי. להשקפתו, עובדה זו מעידה על קבלת ראיות בדרך פסולה, ומקימה למשיב טענת הגנה מן הצדק. הוא אף טען לאי-חוקיות העיכוב והמעצר של המשיב. לביסוס טיעונו, הפנה בא-כוח המשיב לסעיף 19 בחוק זכויות החולה, תשנ"ו-1996, הקובע למי רשאי מוסד רפואי למסור "מידע רפואי" כהגדרתו בחוק זה, ולסעיף 49 בפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, הנמצא בפרק "ראיות חסויות" וקובע כי רופא אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם הנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך כדי עבודתו והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד.

4. לטענת המבקשת, החיסיון הרפואי אינו חל על זהותו ומענו של אדם לרבות עובדת היותו שוהה בלתי חוקי.

טענת ההגנה מן הצדק ומעצר בלתי חוקי

5. בתי משפט מחוזיים פסקו לא אחת כי המקום הטבעי של בחינת טענה מקדמית של הגנה מן הצדק, ובפרט טענה הקשורה לפסלות הראיות בגין הפרת חיסיון רפואי, הינו בהליך העיקרי. (ב"ש (מחוזי נצ') 952/08 יצוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.6.2008); מ"ת (מחוזי מרכז) 47598-01-14 מדינת ישראל נ ג די (פורסם בנבו, 20.8.2014); מ"ת (מחוזי חי') 5491-06-11 מדינת ישראל נ' ענאן בדארנה (נבו, 11.6.2011); מ"ת (מחוזי חי') 37302-11-11 מדינת ישראל נ' עלי (פורסם בנבו, 14.12.2011). עם זאת, בפסקי דין של בית המשפט העליון קיימת לעתים, התייחסות לטענת הגנה מן הצדק שהועלתה בשלב המעצר עד תום ההליכים, ממנה עולה כי טענה זו עשויה להוות אחד מהשיקולים לטובת חלופת מעצר ואף לשמש כנימוק לעיון חוזר במידה והוחלט על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים. (בש"פ 5960/09 צרניס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.10.2009); בש"פ 10307/07 מדינת ישראל נ' לוזון (נבו, 2.1.2008).

באשר לטענה בדבר מעצר לא חוקי, אפנה לבש"פ 1219/12 אלקריץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.2.2012), בו נפסק כי עצם העובדה שאדם היה נתון למעצר בלתי חוקי אינה מהווה שיקול יחיד ומכריע בהחלטה אם להיעתר לבקשה למעצר המוגשת. אדגיש כי אינני קובע כי במקרה הנוכחי היה עיכוב או מעצר בלתי חוקיים.

ראיות לכאורה

6. על מנת לבחון קיומן של ראיות לכאורה, כמובן בפסיקה, אתייחס לעיקר הראיות הקיימות בתיק החקירה:

(א) הודעותיו של המשיב מיום 16.11.2014 ו-17.11.2014: בהודעתו הראשונה, מסר המשיב כי הוא יודע שהוא נמצא בישראל ללא אישור ופרט כיצד נכנס למדינה בשנת 2006. לדבריו, הוא נמצא אצל אחותו בחיפה. בהודעתו השנייה, מסר המשיב כי יום קודם לכן הגיע משכם לירושלים ונכנס לישראל. בהמשך מסר כי הגיע לישראל לפני יומיים שלושה וכי

שהה בבית אחותו בחיפה.

ב) הודעת אחותו של המשיב מיום 17.11.2014: בהודעתה מסרה האחות כי המשיב מגיע אליה מדי פעם וחוזר לשטחים, וכי הוא הגיע לביתה ביום הקודם, ומכיוון שהתעלף הזמינו עבורו אמבולנס.

ג) תעודת עובד ציבור מיום 17.11.2014 ממנה נלמד כי ביום 16.11.2014 לא החזיק המשיב רישיון לשיבת קבע או ארעי בישראל.

ד) דו"ח משטרה בדבר מעצרו של המשיב בבית חולים בני ציון בחיפה ביום 16.11.2014.

7. ממכלול החומר המצוי בתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה שיש בהן כדי להעיד כי המשיב ביצע את העבירה נשוא כתב האישום.

מעבר לדרוש אציין כי להוכחה לכאורה כי המשיב עבר את העבירה נשוא כתב האישום לא היה צורך במידע רפואי, וכי מידע כזה לא נמסר על-ידי גורם רפואי כלשהו.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ה, 09 דצמבר 2014, במעמד המשיב ובאי כוח הצדדים.